



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 204/2015-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 31. marca 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vedené pod sp. zn. Rvp 3951/2014, sp. zn. Rvp 4564/2014 až sp. zn. Rvp 4567/2014, sp. zn. Rvp 5055/2014 až sp. zn. Rvp 5059/2014, sp. zn. Rvp 5576/2014 až sp. zn. Rvp 5579/2014, sp. zn. Rvp 5962/2014 až sp. zn. Rvp 5965/2014, sp. zn. Rvp 6372/2014, sp. zn. Rvp 6373/2014, sp. zn. Rvp 7013/2014 až sp. zn. Rvp 7019/2014, sp. zn. Rvp 7417/2014, sp. zn. Rvp 8283/2014 až sp. zn. Rvp 8290/2014, sp. zn. Rvp 9051/2014 až sp. zn. Rvp 9053/2014, sp. zn. Rvp 9714/2014 až sp. zn. Rvp 9717/2014, sp. zn. Rvp 10453/2014 až sp. zn. Rvp 10455/2014, sp. zn. Rvp 11973/2014 a sp. zn. Rvp 12548/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatočného protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 Co 245/2013 z 30. decembra 2013, sp. zn. 5 Co 392/2013 z 29. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 464/2013 z 3. decembra 2013, sp. zn. 5 Co 471/2013 z 29. novembra 2013, sp. zn. 11 Co 301/2013 z 29. januára 2014, sp. zn. 4 Co 233/2013 z 31. januára 2014, sp. zn.

2 Co 324/2013 z 29. januára 2014, sp. zn. 5 Co 402/2013 z 22. januára 2014, sp. zn.
2 Co 292/2013 z 31. januára 2014, sp. zn. 3 Co 469/2013 z 24. januára 2014, sp. zn.
6 Co 150/2013 z 31. októbra 2013, sp. zn. 5 Co 410/2013 z 28. októbra 2013, sp. zn.
2 Co 83/2014 z 12. februára 2014, sp. zn. 2 Co 350/2013 zo 6. februára 2014, sp. zn.
11 Co 532/2013 z 12. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 421/2013 z 3. decembra 2013, sp. zn.
2 Co 341/2013 z 12. februára 2014, sp. zn. 6 Co 479/2013 z 28. februára 2014, sp. zn.
6 Co 85/2014 z 18. marca 2014, sp. zn. 2 Co 328/2013 z 12. februára 2014, sp. zn.
2 Co 340/2013 z 31. marca 2014, sp. zn. 2 Co 416/2013 zo 4. apríla 2014, sp. zn.
11 Co 314/2013 z 9. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 442/2013 zo 4. apríla 2014, sp. zn.
2 Co 142/2014 zo 7. marca 2014, sp. zn. 2 Co 143/2014 zo 7. marca 2014, sp. zn.
2 Co 458/2013 zo 4. apríla 2014, sp. zn. 11 Co 318/2013 z 9. apríla 2014, sp. zn.
4 Co 23/2014 z 27. februára 2014, sp. zn. 2 Co 540/2013 z 28. apríla 2014, sp. zn.
2 Co 440/2013 z 28. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 323/2013 zo 7. apríla 2014, sp. zn.
2 Co 402/2013 z 31. marca 2014, sp. zn. 2 Co 386/2013 zo 4. apríla 2014, sp. zn.
1 Co 427/2013 z 30. decembra 2013, sp. zn. 2 Co 384/2013 z 28. apríla 2014, sp. zn.
2 Co 236/2014 zo 7. apríla 2014, sp. zn. 1 Co 518/2013 z 31. marca 2014, sp. zn.
1 Co 322/2013 z 19. marca 2014, sp. zn. 11 Co 383/2013 z 31. marca 2014, sp. zn.
1 Co 492/2013 z 30. apríla 2014, sp. zn. 11 Co 607/2013 zo 7. mája 2014, sp. zn.
1 Co 17/2014 z 20. mája 2014, sp. zn. 2 Co 226/2014 z 30. mája 2014, sp. zn.
11 Co 530/2013 z 29. mája 2014, sp. zn. 2 Co 75/2014 z 30. mája 2014, sp. zn.
2 Co 359/2013 z 12. mája 2014 a sp. zn. 2 Co 385/2013 z 12. mája 2014 a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 3951/2014, sp. zn. Rvp 4564/2014 až sp. zn. Rvp 4567/2014, sp. zn. Rvp 5055/2014 až sp. zn. Rvp 5059/2014, sp. zn. Rvp 5576/2014 až sp. zn. Rvp 5579/2014, sp. zn. Rvp 5962/2014 až sp. zn. Rvp 5965/2014, sp. zn. Rvp 6372/2014, sp. zn. Rvp 6373/2014, sp. zn. Rvp 7013/2014 až sp. zn. Rvp 7019/2014, sp. zn. Rvp 7417/2014, sp. zn.

Rvp 8283/2014 až sp. zn. Rvp 8290/2014, sp. zn. Rvp 9051/2014 až sp. zn. Rvp 9053/2014, sp. zn. Rvp 9714/2014 až sp. zn. Rvp 9717/2014, sp. zn. Rvp 10453/2014 až sp. zn. Rvp 10455/2014, sp. zn. Rvp 11973/2014 a sp. zn. Rvp 12548/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 3951/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 8. apríla 2014, 16. apríla 2014, 2. mája 2014, 12. mája 2014, 19. mája 2014, 26. mája 2014, 11. júna 2014, 27. júna 2014, 11. júla 2014, 28. júla 2014, 11. augusta 2014, 25. augusta 2014, 16. septembra 2014 a 25. septembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uzneseniami Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Co 245/2013 z 30. decembra 2013, sp. zn. 5 Co 392/2013 z 29. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 464/2013 z 3. decembra 2013, sp. zn. 5 Co 471/2013 z 29. novembra 2013, sp. zn. 11 Co 301/2013 z 29. januára 2014, sp. zn. 4 Co 233/2013 z 31. januára 2014, sp. zn. 2 Co 324/2013 z 29. januára 2014, sp. zn. 5 Co 402/2013 (sťažovateľka v sťažnosti nesprávne uviedla sp. zn. 5 Co 403/2012, pozn.) z 22. januára 2014, sp. zn. 2 Co 292/2013 z 31. januára 2014, sp. zn. 3 Co 469/2013 z 24. januára 2014, sp. zn. 6 Co 150/2013 z 31. októbra 2013, sp. zn. 5 Co 410/2013 z 28. októbra 2013, sp. zn. 2 Co 83/2014 z 12. februára 2014, sp. zn. 2 Co 350/2013 zo 6. februára 2014, sp. zn. 11 Co 532/2013 z 12. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 421/2013

z 3. decembra 2013, sp. zn. 2 Co 341/2013 z 12. februára 2014, sp. zn. 6 Co 479/2013 z 28. februára 2014, sp. zn. 6 Co 85/2014 z 18. marca 2014, sp. zn. 2 Co 328/2013 z 12. februára 2014, sp. zn. 2 Co 340/2013 z 31. marca 2014, sp. zn. 2 Co 416/2013 zo 4. apríla 2014, sp. zn. 11 Co 314/2013 z 9. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 442/2013 zo 4. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 142/2014 zo 7. marca 2014, sp. zn. 2 Co 143/2014 zo 7. marca 2014, sp. zn. 2 Co 458/2013 zo 4. apríla 2014, sp. zn. 11 Co 318/2013 z 9. apríla 2014, sp. zn. 4 Co 23/2014 z 27. februára 2014, sp. zn. 2 Co 540/2013 z 28. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 440/2013 z 28. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 323/2013 zo 7. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 402/2013 z 31. marca 2014, sp. zn. 2 Co 386/2013 zo 4. apríla 2014, sp. zn. 1 Co 427/2013 z 30. decembra 2013, sp. zn. 2 Co 384/2013 z 28. apríla 2014, sp. zn. 2 Co 236/2014 zo 7. apríla 2014, sp. zn. 1 Co 518/2013 z 31. marca 2014, sp. zn. 1 Co 322/2013 z 19. marca 2014, sp. zn. 11 Co 383/2013 z 31. marca 2014, sp. zn. 1 Co 492/2013 z 30. apríla 2014, sp. zn. 11 Co 607/2013 zo 7. mája 2014, sp. zn. 1 Co 17/2014 z 20. mája 2014, sp. zn. 2 Co 226/2014 z 30. mája 2014, sp. zn. 11 Co 530/2013 z 29. mája 2014, sp. zn. 2 Co 75/2014 z 30. mája 2014, sp. zn. 2 Co 359/2013 z 12. mája 2014 a sp. zn. 2 Co 385/2013 z 12. mája 2014 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v postavení žalobkyne v právnych veciach vedených Okresným súdom Spišská Nová Ves, Okresným súdom Trebišov, Okresným súdom Košice I a Okresným súdom Košice-okolie (spolu ďalej len „okresné súdy“), ktorých predmetom je náhrada majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov spôsobenej nesprávnym úradným postupom okresných súdov v exekučných konaniach, v ktorých sťažovateľka vystupovala ako oprávnená a v ktorých sú okresné súdy zároveň tými orgánmi súdnej moci, ktoré sťažovateľke ňou požadovanú náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobili. Skutočnosti deklarované sťažovateľkou v jej jednotlivých žalobných návrhoch doručených okresným súdom a vychádzajúce z jej nesúhlasu spočívajúceho predovšetkým v tom, že súdy, ktoré škodu spôsobili, by mali rozhodovať o jej

náhrade, tieto vyhodnotili ako námietky zaujatosti podané proti jednotlivým sudcom zaradeným na tieto sudy a v ďalšom postupe rozhodli o uložení povinnosti sťažovateľke zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € za vznesené námietky zaujatosti podľa položky č. 17 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Podľa názoru sťažovateľky napadnuté rozhodnutia krajského súdu sú založené na nesprávnom právnom posúdení jej návrhov predostretých v podaných žalobách ako námietok zaujatosti, hoci tieto podania neboli dostatočne určité a nespĺňali náležitosti námietky zaujatosti upravené v zmysle dikcie ustanovenia § 15a zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“).

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktoré zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 3951/2014, sp. zn. Rvp 4564/2014 až sp. zn. Rvp 4567/2014, sp. zn. Rvp 5055/2014 až sp. zn. Rvp 5059/2014, sp. zn. Rvp 5576/2014 až sp. zn. Rvp 5579/2014, sp. zn. Rvp 5962/2014 až sp. zn. Rvp 5965/2014, sp. zn. Rvp 6372/2014, sp. zn. Rvp 6373/2014, sp. zn. Rvp 7013/2014 až sp. zn. Rvp 7019/2014, sp. zn. Rvp 7417/2014, sp. zn. Rvp 8283/2014 až sp. zn. Rvp 8290/2014, sp. zn. Rvp 9051/2014 až sp. zn. Rvp 9053/2014, sp. zn. Rvp 9714/2014 až sp. zn. Rvp 9717/2014, sp. zn. Rvp 10453/2014 až sp. zn. Rvp 10455/2014, sp. zn. Rvp 11973/2014 a sp. zn. Rvp 12548/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť

v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o ich spojení na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. Ústavný súd po preskúmaní predmetu týchto sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich v okolnostiach jej predmetných právnych vecí, o posúdení jej návrhov predostretých v žalobách podaných podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [(v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov predovšetkým pri postupe podľa § 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov)], ako aj námietok zaujatosti a táto skutočnosť bola podstatnou pre následné vyrubenie súdneho poplatku vo výške 66 € za podanú námietku/námietky zaujatosti. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii, skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve predošlých prípadov (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v rovnakých prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky voči napadnutým rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 307/2014, I. ÚS 308/2014, I. ÚS 309/2014, I. ÚS 310/2014, I. ÚS 435/2014, I. ÚS 439/2014, I. ÚS 441/2014, I. ÚS 516/2014, I. ÚS 744/2014, I. ÚS 800/2014, II. ÚS 61/2014, II. ÚS 273/2014, II. ÚS 295/2014, II. ÚS 461/2014, II. ÚS 462/2014, II. ÚS 463/2014, II. ÚS 467/2014, II. ÚS

468/2014, II. ÚS 488/2014, II. ÚS 646/2014, II. ÚS 700/2014, II. ÚS 732/2014, II. ÚS 882/2014, III. ÚS 496/2014, III. ÚS 497/2014, IV. ÚS 498/2014, III. ÚS 482/2014, III. ÚS 483/2014, III. ÚS 484/2014, III. ÚS 506/2014, III. ÚS 508/2014, III. ÚS 509/2014, III. ÚS 604/2014, IV. ÚS 219/2014, IV. ÚS 220/2014, IV. ÚS 236/2014, IV. ÚS 237/2014, IV. ÚS 239/2014, IV. ÚS 240/2014, IV. ÚS 241/2014, IV. ÚS 242/2014, IV. ÚS 243/2014, IV. ÚS 244/2014, IV. ÚS 245/2014...), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu a vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

V závere ústavný súd poznamenáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahlcuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už vopred vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2015